

กลุ่มตรวจสอบภายใน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
เอกสารเผยแพร่และแนะนำงานตรวจสอบภายใน
ฉบับที่ ๖ / ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

“เอกสารเผยแพร่และแนะนำงานตรวจสอบภายใน” จัดทำขึ้น
เพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร บทความ
เชิงวิชาการของกลุ่มตรวจสอบภายใน หากท่านมีข้อติชมหรือ
ต้องการแสดงความคิดเห็นหรือปัญหาเกี่ยวกับงานตรวจสอบ
ภายใน

โปรดติดต่อโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๕ ๑๘๓๐

เว็บไซต์กลุ่มตรวจสอบภายใน

Facebook ผ่านหน้าหลักของเว็บไซต์กลุ่มตรวจสอบภายใน

หรือ www.facebook.com/DSD.Internalaudit

ในฉบับ ๖ บทความแนะนำการปฏิบัติงาน เรื่อง ๖

สาระน่ารู้ : ข้อหารือเกี่ยวกับการคืนหลักประกันสัญญา

๖ บทความเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาล
ป้องกันและลดความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตและประพฤติ
มิชอบ ย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิด
ทางแพ่ง

ประเภทสำนวน : ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ

สาระน่ารู้ : ข้อหารือเกี่ยวกับการคืนหลักประกันสัญญา

ข้อหารือเกี่ยวกับการคืนหลักประกันสัญญา

ข้อหารือ : การคืนหลักประกันประเภทเงินสดหรือเช็ค
หรือตราพดที่ธนาคารเซ็นสั่งจ่ายให้แก่คู่สัญญาโดยไม่มีหนังสือ
ขอคืนหลักประกันจากคู่สัญญาได้หรือไม่

ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้าง
และการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๗๐ วรรคหนึ่ง
กำหนดว่า “ให้หน่วยงานของรัฐคืนหลักประกันให้แก่ผู้ยื่นข้อเสนอ
คู่สัญญา หรือผู้ค้าประกันตามหลัก คือ หลักประกันสัญญาให้คืน
แก่คู่สัญญา หรือผู้ค้าประกันโดยเร็ว และอย่างช้าต้องไม่เกิน ๑๕
วัน นับถัดจากวันที่คู่สัญญาพ้นจากข้อผูกพันตามสัญญาแล้ว”

กรณีข้อหารือ เมื่อคู่สัญญาพ้นจากข้อผูกพันตามสัญญา
แล้ว ให้หน่วยงานของรัฐคืนหลักประกันสัญญานั้นให้แก่คู่สัญญา
โดยไม่ต้องรอให้มีการร้องขอคืนจากคู่สัญญาก่อน ซึ่งพิจารณา
ได้เป็น ๒ กรณี ดังนี้

กรณีที่ ๑ หากหน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินการ
ติดต่อกับคู่สัญญาได้ หรือคู่สัญญามีหนังสือแจ้งขอคืนหลักประกัน
สัญญา ให้ดำเนินการตามระเบียบฯ ข้อ ๑๗๐ วรรคหนึ่ง

กรณีที่ ๒ หากหน่วยงานของรัฐไม่สามารถติดต่อกับ
คู่สัญญาได้ และหน่วยงานของรัฐได้ดำเนินการตรวจสอบ
และติดตามข้อมูลสถานภาพของคู่สัญญาที่สำนักงานพาณิชย์
หากปรากฏว่าคู่สัญญาไม่มีรายชื่อหรืออยู่ในสถานะร้าง และ
หน่วยงานของรัฐได้ติดตามให้คู่สัญญามารับหลักประกันสัญญาคืน
ภายในกำหนดแล้ว หากคู่สัญญาไม่มารับคืนตามกำหนด
ระยะเวลาดังกล่าว หน่วยงานของรัฐจะต้องนำหลักประกันสัญญา
ไปวาง ณ สำนักงานวางทรัพย์ ตามนัยประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ตามมาตรา ๓๓๑ ประกอบมาตรา ๓๓๓

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

- หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค(กวาง) ๐๔๐๕.๔/๓๙๕๖๓ ลงวันที่
๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๓

บทความเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาล
ป้องกันและลดความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง

เรื่องเสร็จที่สรพ. ๗๐/๒๕๕๖

สำนวนเลขที่ ๗๐/๑๙๘/๒๕๕๖ (มีมติครั้งที่ ๗๐/๒๕๕๖ วันพุธที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๖)

ประเภทสำนวน ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ

เรื่อง องค์การบริหารส่วนตำบล รับจ่ายเงินไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ

สรุปข้อเท็จจริง กรณีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ได้ตรวจสอบสืบสวน พบว่า ในปีงบประมาณ ๒๕๔๔ - ๒๕๔๖ องค์การบริหารส่วนตำบล มีการรับชำระเงินแล้วไม่นำฝากธนาคารเป็นเงินจำนวน ๑๘๓,๖๔๖ บาท และมีการเบิกจ่ายเงินแล้วไม่นำไปชำระหนี้รวมเป็นเงินจำนวน ๓๔,๖๓๒.๔๕ บาท เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายรวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๑๘,๒๗๘.๔๕ บาท

ความเห็นของพนักงานสอบสวน -

ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เห็นว่า ให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องรับผิดชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงินจำนวน ๒๑๘,๒๖๐.๔๕ บาท

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง เห็นชอบด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ประเด็นที่พิจารณา มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการหรือไม่ จำนวนเท่าใด

กฎหมายที่พิจารณา พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทาง ตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ได้ตรวจสอบสืบสวนพบว่า ในปีงบประมาณ ๒๕๔๔ - ๒๕๔๖ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการรับชำระเงินแล้วไม่นำฝากธนาคารเป็นเงินจำนวน ๑๘๓,๖๔๖ บาท และมีการเบิกจ่ายเงินแล้วไม่นำไปชำระหนี้รวมเป็นเงินจำนวน ๓๔,๖๓๒.๔๕ บาท เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายรวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๑๘,๒๗๘.๔๕ บาท ซึ่งแยกพิจารณาแต่ละกรณีได้ดังนี้

๑. กรณีการรับเงินแล้วไม่นำฝากธนาคาร ความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๘๓,๖๔๖ บาท ซึ่งแยกพิจารณาแต่ละกรณีความเสียหายได้ดังนี้

๑.๑ ความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๘๓,๓๙๗ บาท ซึ่งพิจารณาการกระทำและความรับผิดของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

๑) นาง อ. ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลังองค์การบริหารส่วนตำบล จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๖ นาง อ. ได้รับเงินที่รับชำระเป็นค่าภาษีค่าธรรมเนียม และรายได้อื่น เป็นเงินจำนวน ๒๖๓,๙๓๖ บาท แล้วไม่นำฝากธนาคาร แต่กลับเบียดบังเงินดังกล่าวไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน ต่อมาในวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕ นาง อ. ได้นำเงินส่งคืนองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเงินจำนวน ๘๐,๕๓๙ บาท คงเหลือความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๘๓,๓๙๗ บาท พฤติการณ์ถือเป็นการอาศัยโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้ โดยชอบด้วยกฎหมายเป็นการจงใจกระทำละเมิด เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๘๓,๓๙๗ บาท จึงให้นาง อ. รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวน ๑๘๓,๓๙๗ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒) คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน ซึ่งตามระเบียบทางราชการว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๒๘ กำหนดว่าให้กรรมการเก็บรักษาเงิน ร่วมกันตรวจสอบตัวเงิน และหลักฐานแทนตัวเงินกับรายงานเงินคงเหลือประจำวัน เมื่อปรากฏว่าถูกต้องแล้วให้นำเงินเข้าเก็บรักษาในตู้নিরภัยและให้กรรมการทุกคนลงลายมือชื่อในรายงานเงินคงเหลือประจำวันไว้เป็นหลักฐาน แล้วให้หัวหน้าหน่วยงานคลังเสนอผ่าน

ปลัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำเสนอให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง อ. ได้รับเงินที่รับชำระเป็นค่าภาษีค่าธรรมเนียม และรายได้อื่น รวมเป็นเงินจำนวน ๑๘๓,๓๙๗ บาท โดยไม่มีการนำฝากธนาคารและไม่ได้อำนาจรายงานเงินคงเหลือประจำวันให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินตรวจสอบตามระเบียบเป็นระยะเวลานาน ซึ่งไม่ปรากฏว่าคณะกรรมการเก็บรักษาเงินได้มีการทักท้วงให้มีการจัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวัน และส่งมอบตัวเงินให้ตรวจสอบ อีกทั้งยังมีได้รายงานความผิดปกติให้หัวหน้าส่วนราชการทราบ จึงเป็นช่องทางให้มีการเบียดบังเงินของทางราชการดังกล่าวได้โดยง่าย พฤติการณ์ถือว่าการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๘๓,๓๙๗ บาท จึงให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินรับผิดชอบเฉพาะในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๖๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๑๘๓,๓๙๗ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑๑๐,๐๓๘.๒๐ บาท โดยให้แต่ละคนรับผิดชอบคนละส่วนเท่าๆกัน ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ (หาก นาง อ. ได้รับการแต่งตั้ง ให้เป็นกรรมการเก็บรักษาเงิน ก็ไม่ต้องรับผิดในฐานะกรรมการเก็บรักษาเงิน เนื่องจาก นาง อ. ได้ให้รับผิดชอบใช้เต็มจำนวนความเสียหายแล้ว)

๓) นาง ป. ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้นมีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องก่อนเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นชอบ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อ นาง อ. ได้รับเงินที่รับชำระเป็นค่าภาษีค่าธรรมเนียม และรายได้อื่น รวมเป็นเงินจำนวน ๑๘๓,๓๙๗ บาท แล้วไม่มีการนำฝากธนาคาร รวมทั้งไม่มีการจัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินร่วมกันตรวจสอบตัวเงินกับรายงานสถานะการเงินประจำวันว่าถูกต้องหรือไม่ ซึ่งไม่ปรากฏว่า นาง ป. ได้มีการตรวจสอบหรือทักท้วงให้ดำเนินการตามระเบียบแต่อย่างใด อีกทั้งยังมีได้รายงานความผิดปกติให้หัวหน้าส่วนราชการทราบจึงเป็นช่องทางให้มีการเบียดบังเงินของทางราชการดังกล่าวได้โดยง่าย พฤติการณ์ถือว่าการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๘๓,๓๙๗ บาท จึงให้นาง ป. รับผิดชอบเฉพาะในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๒๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๑๘๓,๓๙๗ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๓๖,๖๗๙.๔๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่ง พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๔) นาย ธ. ตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในฐานะผู้บังคับบัญชาสูงสุดมีหน้าที่บริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล กำกับดูแล และตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อ นาง อ. ได้รับเงินที่รับชำระเป็นค่าภาษีค่าธรรมเนียม และรายได้อื่นรวมเป็นเงินจำนวน ๑๘๓,๓๙๗ บาท แล้วไม่มีการนำฝากธนาคาร และไม่มีการจัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินร่วมกันตรวจสอบตัวเงินกับรายงานสถานะการเงินประจำวันว่าถูกต้องหรือไม่ซึ่งไม่ปรากฏว่า นาย ธ. ได้มีการตรวจสอบ หรือทักท้วงให้ดำเนินการตามระเบียบแต่อย่างใด จึงเป็นช่องทางให้มีการเบียดบังเงินของทางราชการดังกล่าวได้โดยง่าย พฤติการณ์ถือว่าการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๘๓,๓๙๗ บาท จึงให้นาย ธ. รับผิดชอบเฉพาะในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๒๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๑๘๓,๓๙๗ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๓๖,๖๗๙.๔๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

หากองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับการชดเชยค่าสินไหมทดแทนจาก นาง อ. เมื่อนำมารวมกับจำนวนเงินที่กรรมการเก็บรักษาเงิน นางป. และ นาย ธ. ได้ชดเชยเกินจำนวนความเสียหาย ก็ให้คืนเงินส่วนที่ได้รับชำระไว้เกินให้แก่กรรมการเก็บรักษาเงิน นาง ป.และ นาย ธ. ตามสัดส่วนแห่งความรับผิดและที่ได้ชำระไว้ของแต่ละคนต่อไป

๑.๒ ความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๔๙ บาท จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ นาง ป. ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ขณะปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าส่วนการคลังได้รับชำระเงินค่าตรวจแบบแปลน เป็นเงินจำนวน ๑๔๙ บาท และไม่ปรากฏว่ามีกรนำเงินดังกล่าวฝากธนาคาร แต่นาง ป. ไม่ได้ตรวจสอบว่า มีการนำเงินฝากธนาคารแล้วหรือไม่ พฤติการณ์ถือว่าการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๔๙ บาท จึงให้นาง ป. รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินจำนวน ๑๔๙ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๑.๓ ความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๐๐ บาท จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ นาง พ. ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่จัดเก็บค่าธรรมเนียมรับขนขยะมูลฝอยได้รับชำระเงินค่าธรรมเนียม

ขณะมูลฝอยเป็นเงินจำนวน ๑๐๐ บาท แล้วไม่นำส่งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเพื่อนำฝากธนาคาร แต่กลับเบียดบังเงินดังกล่าวไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตนพฤติการณ์ถือว่าเป็นการอาศัยโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายเป็นการจงใจกระทำละเมิด เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๐๐ บาท จึงให้นาง พ. รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวน ๑๐๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒. กรณีการสั่งจ่ายเช็คแล้วไม่ชำระให้แก่เจ้าหน้าที่ความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๓๔,๖๓๒.๔๕ บาท ซึ่งพิจารณาการกระทำและความรับผิดของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

๒.๑ นาง อ. ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลังองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานส่วนการคลังทั้งหมด จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ระหว่างวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๖ องค์การบริหารส่วนตำบล ได้เบิกจ่ายเงินโดยไม่มีหลักฐานการจ่ายให้ตรวจสอบ ๒๐ รายการ แต่จากการตรวจสอบพบว่า เจ้าหน้าที่ได้รับชำระหนี้ถูกต้องเพียง ๑๖ รายการ ยังไม่ได้รับชำระ ๔ รายการโดยเป็นการเบิกเงินภาษีหัก ณ ที่จ่ายเพื่อนำส่งสรรพากรอำเภอตามฎีกา เลขที่ xxx/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ ซึ่งสั่งจ่ายเงินตามเช็คเลขที่ xxx๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ เป็นเงินจำนวน ๒๒,๓๓๖.๔๕ บาท มีนาย ธ. และ นาง ป. เป็นผู้ลงนามสั่งจ่ายเช็คและกรณีการจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลตามฎีกา เลขที่ xxx/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ซึ่งสั่งจ่ายเงินตามเช็คเลขที่ xxx๖๗ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ เป็นเงินจำนวน ๓,๒๗๐ บาท มีนาย ธ. และ นาง อ. เป็นผู้ลงนามสั่งจ่ายเช็ค โดยเช็คทั้งสองฉบับไม่มีการขีดคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก และกรณีมีการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างเหมาเก็บขยะประจำเดือน มกราคม ๒๕๔๕ ตามฎีกา เลขที่ xxx/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๔๕ ซึ่งสั่งจ่ายเงินตามเช็คเลขที่ xxx๙๒ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๕ เป็นเงินจำนวน ๕,๕๐๐ บาท มีนาย ธ. และ นาง ป. เป็นผู้ลงนามสั่งจ่ายเช็ค และกรณีการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างเหมาบริการและค่าวัสดุโฆษณา ตามฎีกาเลขที่ xx๔ - xx๕/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ซึ่งสั่งจ่ายเงินตามเช็คเลขที่ xxx๐๓ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ เป็นเงินจำนวน ๓,๕๒๖ บาท มีนาย ธ. และ นาง อ. เป็นผู้ลงนามสั่งจ่ายเช็ค โดยมีการเบิกเงินตามเช็คทั้ง ๔ ฉบับ รวมจำนวน ๓๔,๖๓๒.๔๕ บาท และไม่ปรากฏว่าได้นำเงินไปชำระให้กับเจ้าหน้าที่กรณีฟังได้ว่า นาง อ. ได้นำเช็คดังกล่าวไปขึ้นเงินจากธนาคารแล้วเบียดบังเงินดังกล่าวไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน พฤติการณ์ถือว่าเป็นการอาศัยโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นการจงใจกระทำละเมิด เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหาย จึงให้นาง อ. รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวน ๓๔,๖๓๒.๔๕ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒.๒ นาง ป. ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้นมีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาตามระเบียบของทางราชการ เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องก่อนเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นชอบ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง ป. เป็นผู้ลงนามสั่งจ่ายเช็คจำนวน ๒ ฉบับ ตามเช็คเลขที่ xxx๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ เป็นเงินจำนวน ๒๒,๓๓๖.๔๕ บาท และเช็คเลขที่ xxx๙๒ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๕ เป็นเงินจำนวน ๕,๕๐๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๒๗,๘๓๖.๔๕ บาท โดยไม่ได้ใช้ความระมัดระวังในการตรวจสอบก่อนลงนามในเช็คว่าการเขียนเช็คดังกล่าวถูกต้องตามระเบียบที่กำหนดหรือไม่ กลับลงนามในเช็คที่มีขีดคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก รวมทั้งไม่ได้ควบคุมตรวจสอบให้มีการชำระหนี้แก่เจ้าหน้าที่ จึงเป็นช่องทางให้มีการเบียดบังเงินของทางราชการดังกล่าวได้โดยง่ายพฤติการณ์ถือว่าการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๒๗,๘๓๖.๔๕ บาท จึงให้นาง ป. รับผิดชอบเฉพาะในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๒๗,๘๓๖.๔๕ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑๓,๙๑๘.๒๒ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒.๓ นาย ธ. ตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในฐานะผู้บังคับบัญชาสูงสุดมีหน้าที่บริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล กำกับดูแล และตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่านาย ธ. เป็นผู้ลงนามสั่งจ่ายเช็คจำนวน ๔ ฉบับ ตามเช็คเลขที่ xxx๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ เป็นเงินจำนวน ๒๒,๓๓๖.๔๕ บาท เช็คเลขที่ xxx๐๗ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ เป็นเงินจำนวน ๓,๒๗๐ บาท เช็คเลขที่ xxx๙๒ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๕ เป็นเงิน จำนวน ๕,๕๐๐ บาท และเช็คเลขที่ xxx๐๓ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ เป็นเงินจำนวน ๓,๕๒๖ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๓๔,๖๓๒.๔๕ บาท โดยไม่ได้ใช้ความระมัดระวังในการตรวจสอบก่อนลงนามในเช็คว่าการเขียนเช็คดังกล่าวถูกต้องตามระเบียบที่กำหนดหรือไม่กลับลงนามในเช็คที่มีขีดคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก รวมทั้งไม่ได้ควบคุมตรวจสอบให้มีการชำระหนี้แก่เจ้าหน้าที่ จึงเป็นช่องทางให้มีการเบียดบังเงินของทางราชการดังกล่าวได้โดยง่าย พฤติการณ์ถือว่า

เป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๓๔,๖๓๒.๔๕ บาท จึงให้นาย ธ. รับผิดชอบเฉพาะในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๓๔,๖๓๒.๔๕ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑๗,๓๑๖.๒๓ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ (เนื่องจาก นาง อ. เป็นผู้ลงนามสั่งจ่ายเช็คร่วมกับ นาย ธ. จำนวน ๒ ฉบับ ตามเช็คเลขที่ xxxxx๐๗ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ เป็นเงินจำนวน ๓,๒๗๐ บาท และเช็คเลขที่ xxxxx๐๓ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ เป็นเงินจำนวน ๓,๕๒๖ บาท แต่ นาง อ. ได้ให้รับผิดชอบใช้เต็มจำนวนความเสียหายแล้วจึงไม่ต้องรับผิดชอบในฐานะผู้สั่งจ่ายเงินตามเช็คดังกล่าวอีก) หากองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับการชดเชยค่าสินไหมทดแทนจาก นาง อ. เมื่อนำมารวมกับจำนวนเงินที่ นาง ป. และ นาย ธ. ได้ชดเชยเกินจำนวนความเสียหาย ก็ให้คืนเงินส่วนที่ได้รับชำระไว้เกินให้แก่ นาง ป. และนาย ธ. ตามสัดส่วนแห่งความรับผิดและที่ได้ชำระไว้ของแต่ละคนต่อไป

อนึ่ง เนื่องจากสำนวนการสอบสวนในเรื่องนี้มีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายหลายคนและจากการตรวจสอบปรากฏว่า ยังมีได้สอบปากคำและให้โอกาสเจ้าหน้าที่บางคนได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน เช่น คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน เป็นต้น ดังนั้น จึงขอให้องค์การบริหารส่วนตำบลตรวจสอบและให้โอกาสเจ้าหน้าที่ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนอย่างเพียงพอ และเป็นธรรม ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ก่อนออกคำสั่งเรียกให้ชดเชยค่าสินไหมทดแทนและหากปรากฏข้อเท็จจริง หรือพยานหลักฐานใดที่อาจทำให้ความเห็นของกระทรวงการคลังเปลี่ยนแปลงไป ก็ให้ส่งเรื่องให้กระทรวงการคลังพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

ผู้จัดทำ	นางสาวพัทยา	ประมาณ	นักวิชาการตรวจสอบภายใน
	นางสาวรุจิกาญจน์	ว่องไว	นักวิชาการตรวจสอบภายในชำนาญการพิเศษ
ผู้สอบทาน	นางสาวมณี	หัสชู	ผู้อำนวยการกลุ่มงานตรวจสอบภายใน